

svazek 32

KNIHOVNIČKA Meduňky

Tajemno kolem nás 2

Miroslava Mašková

Tajemno kolem nás 2

Miroslava Mašková

Tajemno kolem nás 2

Miroslava Mašková

Meduňka
Svazek 32/16

© Miroslava Mašková, 2016

ISSN 1804-655x

ISBN 978-80-905889-7-4

ÚVOD

Tajemno kolem nás 2 je volným pokračováním předchozí knihy *Tajemno kolem nás*.

První díl se zabývá tím, co se nachází v přírodě kolem nás. Jsou to především kameny, květiny, stromy apod. Díl druhý je volným pokračováním a věnuje se především ezoterní astrologii, astrologickým znamením a energetickým paprskům.

Co je to ezoterní astrologie a čím se liší od klasické astrologie? Klasická astrologie nám pomáhá sestavit horoskop naší osobnosti na základě ascendentu a postavení hvězd v okamžiku našeho narození. Ezoterní astrologie využívá sedmi energetických paprsků, stanoví horoskop naší duše, určuje naše životní poslání a záměr naší duše. Vychází z intuitivní komunikace s naším vědomím. Tím, že se seznámíme s paprskem naší duše i s paprskem naší osobnosti, porozumíme lépe sami sobě i svým blízkým. Zjistíme, že paprsek naší duše se od našeho narození do naší smrti nemění. Paprsek naší osobnosti jsme schopni změnit, pokud se vydáme duchovním směrem na cestu poznání.

Po přečtení této knihy zjistíte, že vše ve vašem životě je energie, kterou můžeme vyjádřit sedmi energetickými paprsky. Tím, že se s nimi seznámíte, lépe porozumíte sobě i světu kolem vás. Dejte se do nového poznávání i objevování sedmi energetických paprsků, prozradí vám to mnohé, co jste ještě netušili. Z toho, co pro vás bylo donedávna tajemné a nepoznané, rázem zmizí ona záhadná rouška tajemství. A věřte, že každé nové poznání vás činí moudřejšími a vědomějšími si sebe sama. Váš život se stane smysluplnějším a šťastnějším.

ČLOVĚK, VESMÍR A BŮH

Ve všem je Bůh, on sám je ve všem, co stvořil.

Seneca

Vzpomeňte si na Exupéryho krásnou pohádku *Malý princ*, kde říká: *To, co je důležité, je očím neviditelné.*

Někteří lidé hledají boží bytost kdesi na nebesích. Ještě nezjistili, že Bůh je v každém z nás. V srdci každého člověka je nevyčerpatelný pramen lásky a poznání. Je třeba jenom své srdce otevřít. Bůh je všude, protože všude kolem nás je láska – v nás, v kamenech, květinách, stromech, v kapce rosy. Bůh je láska. Je to energie lásky bez podmínek. A láska, jak víme, je největším tajemstvím, které známe. Čím více lásky rozdáváme, tím více jí k nám přichází. Naše nitro je stále bohatší. Proto nezamykejme své srdce. Nechme je otevřené dokořán. Myslím si, že naše srdce je láska, touží milovat a jít za světlem.

Člověk je drobnou kapičkou v nekonečném oceánu, je nepatrnou částí celku nekonečného vesmíru. Všechno ve vesmíru je stvořeno z lásky a milosrdenství. Dnešní lidstvo se příliš vzdálilo přírodě, považuje se za jejího pána, snaží se ji ovládnout a ničit. Jediná cesta k pravdě vede přes proniknutí naší bytosti všemi věcmi a okolním světem – úplné ztotožnění se s nimi. To znamená hledat v těchto věcech duchovní smysl – v zemi, vodě, ohni, stromech, květinách... Byly nám dány proto, abychom jsme si jich vážili, protože je v nich ideál dokonalosti a harmonie.

Zdá se, že jsme stálými hledači pravdy. Jsme poutníky, kteří jdou životem za světlem a láskou, které jsou pro ně ztělesněním pravdy. K tomuto cíli dojde každý z nás, někdo dříve a jiný později. Ke světlu, lásce a Bohu vede nekonečně mnoho cest a záleží jenom na nás, kterou z nich si zvolíme. Bůh je pro mě vesmírná inteligence, absolutní bytí, univerzum, bezpodmínečná láska a světlo, nekonečno. Myslím si, že Bůh je světlo a láska, které jsou skryty v srdci každého člověka. Zrod světa pochází ze světla. Z něho pocházíme a k němu se vracíme i my. Každá duše hledá světlo a lásku. Ohněm lásky přechází duše ze světa stínů do světa světla. Světlo je tedy věděním i milosrdenstvím. Točivý pohyb vývoje a návratu směřuje do společného místa a bodu ke světlu.

Všechny síly vesmíru jsou tu pro nás, abychom je využili ke svému zdokonalení. Někdy mám pocit, že jsme to my sami, kteří si rukama zakrýváme oči a křičíme, že je tma, a nic nevidíme. Měli bychom si uvědomit, že kolem nás není žádná tma. Musíme sejmut ruce z očí a pak tu bude světlo, které tu bylo od počátku věků. Zdá se mi, že vesmír je jeden průzračný krystal a je nekonečný. Úkolem člověka je nalézat a objevovat vesmír v sobě samém. Víme, že vše, co je ve vesmíru, je také v člověku. Symbol kruhu znamená Boha – nekonečno. Kruh je jako vesmír a sám člověk je kruhem. V kruhu žije člověk, bytosti astrální, bytosti vysoké duchovní úrovně i Bůh, který je kruhem centrálním. Kruh tedy představuje nekonečno a energie ve vesmíru proudí prostřednictvím „osmiček“.

Jsem přesvědčena, že člověk, který sleduje jen vědecko-technický pokrok, nikdy nepochopí, co v přírodních jevech nalézá člověk duchovní. Neuvědomíme-li si, že jsme pevnou součástí přírody, budeme žít jako v žaláři, jehož stěny jsou nám cizí. V okamžiku, kdy zcela zničíme životní prostředí, otrávníme

všechny potoky i řeky, a když padne poslední strom, zemřeme i my – lidé. To je krutá pravda a osud lidstva, který si sami budujeme. Dokonalý soulad člověka a přírody znamená jednotu a harmonii s Bohem, s vesmírným zákonem a řádem. Jen ti, kteří k tomu duchovně dozráli, mohou odhalit tajemství přírody a vesmíru vůbec. Tajemství vesmíru může být objeveno jen skrze naše nitro. Celý život je podle vesmírného plánu přesně zaznamenan a zaměřen tak, aby sloužil našemu vzestupu. Jedna bytost je vázána na druhou, jedna pomáhá druhé na cestě vzhůru.

Albert Einstein o tom napsal:

Lidská bytost je část celku, který zveme Vesmír.

Je to část, která je omezena v času a prostoru.

A tak proto člověk vnímá sebe, své myšlenky a city jako něco odděleného od celku.

Je to vlastně určitý druh optického klamu jeho vědomí.

Tento klam nám vytváří něco jako vězení,

které nás omezuje na naše osobní přání a lásku pro několik nám jen nejbližších osob.

Náš úkol je osvobodit se z tohoto vězení tím,

že rozšíříme okruh našeho soucítění a vciťování na všechny žijící bytosti, na všechno stvořené, na celou přírodu v její kráse.

Nikdo ovšem nedosáhne tohoto soucítění úplně,

ale již snažení se o to je částí osvobození a základem pro pocit vnitřního bezpečí.

...

Ve vesmíru vládne přesný zákon a řád. Pokud se snažíme být s ním v souladu, jsme v harmonii. Člověk má nesmrtelnou duši a po své smrti musí nést zodpovědnost za svoje skutky,

kteřé spáchal za svého působení na Zemi. Na tento svět jsme nepřišli náhodou. Na Zemi platí zákon příčiny a následku – tzv. zákon karmy. Podle něho každý člověk ve svých příštích životech musí sklidit to, co v tomto životě a v předchozích životech zasel. Za svoji cestu odpovídá každý sám. Karma mění každého člověka, to je její účel. Cílem cesty je změna člověka a k tomu je nápomocna karma. To je spravedlivé. Nepochopením karmy vzniká chaos a někdy dochází i ke zhoršení osudu. Proto je potřeba být v souladu s vesmírným zákonem a řádem. Cesta zpět nevede. Je možné se chybnými životními kroky zastavit, zpomalit a zhoršit svůj osud utrpením. Když jdeme v životě správně, není důvod, aby došlo k negativnímu působení karmy. Je to proto, že se sami dobrovolně měníme. Karma se dostává do klidu. Zákon karmy nelze zrušit. Rozeznáváme karmu jednotlivce, rodiny, skupiny, národa, rasy, lidstva a celé planety. Definovala bych ji asi takto:

Karma je zákon rovnováhy, který se stará o to, aby byl člověk konfrontován se stejným typem problému do té doby, dokud ho nevyřeší. Zákon karmy vyžaduje, aby člověk převzal za svůj osud plnou zodpovědnost. Je to vesmírný zákon spravedlnosti, který říká, že zlo, jež konáme, se obrátí proti nám a vrátí se nám v příštích inkarnacích. Není možné se mu vyhnout, pokud se toto zlo nerozpustilo poznáním, lítostí, odpykáním a smířením. Lidé odmítají nauku o reinkarnaci, protože nechtějí převzít zodpovědnost za své činy. Většina lidí se chce zbavit této zodpovědnosti, a proto svaluje vinu na jiné lidi či okolnosti. Kdyby všichni lidé byli přesvědčeni o této pravdě a každý by se snažil žít svůj život podle svého nejlepšího přesvědčení a svědomí, v budoucnu by nemusel trpět. Každý z nás touží po štěstí, ale mnoho lidí si z pouhé nevědomosti ničí své budoucí štěstí špatným chováním, zlobou a nenávisť.

A právě nevědomost je podle mého názoru pramenem všeho utrpení na světě.

Křesťanství odmítá nauku o opětovném převtělování, i když je mnoho svědectví o tom, že v dobách Ježíše Krista a v prvních stoletích po jeho smrti byla reinkarnace součástí křesťanského učení. Až okolo roku 533 na ekumenickém koncilu za císaře Justiniána byla reinkarnace vyhlášena za kacířství a vyškrtána ze svatých spisů. Pravdivé důkazy o tom může podat jedině knihovna ve Vatikáně. Přestože Bible byla upravena podle těchto pokynů, lze v ní nalézt náznaky svědčící o tom, že v dobách Ježíše Krista byla myšlenka reinkarnace samozřejmostí. Například ve všech evangeliích najdeme myšlenku, zda Jan Křtitel není reinkarnací Eliáše.

Myslím si, že kdo hledá v životě smysl, nachází nejdříve vinu. Když akceptuje vinu, pak objeví i smysl. Člověk je sám vykonavatelem i soudcem svého osudu. Pokračuje v každé inkarnaci na takovém stupni vývoje, jakého v minulých inkarnacích dosáhl.

Nic v životě není náhoda.

Každá duše je určena k tomu, aby se stala dokonalou, a každá bytost se dříve nebo později dokonalou stane. Vše, čím nyní jsme, je plodem našich nynějších skutků a myšlenek. Každý je strůjcem svého štěstí. Na světě je nejvyšším tvorem člověk, nejvyšším u člověka je vývoj duše a ve vývoji duše je nejvyšším spojení s Bohem – světlem a láskou. Je to jediné nedělitelné a nejvyšší bytí, vlastní „Já“, které je základem všeho.

Poznání Boha v sobě je světlo, láska a život. Každá věc má svou sílu. Nemám na mysli sílu vnější, ale tu skrytou hluboko uvnitř. I my, stejně jako jádro, v sobě skrýváme tvůrčí sílu, která nám dovoluje růst. Hledejte ji ve svém vlastním nitru a dosáhnete tak harmonie ducha s tělem.

Když člověk najde sebe sama ve svém velkém „Já“ – svém nitru, pak je světlem a poznává svou nesmrtelnost. Myslím si, že člověk musí žít, aby zemřel, a musí zemřít, aby znovu žil. To je zákonitost vesmíru i života na Zemi. Odráží se v celé přírodě – v říši nerostů, rostlin, zvířat i lidí. Život nemá konce. Je tu vždycky nový začátek a nese s sebou vzkříšení. Proto život smrtí nekončí. Pokračuje a spěje svojí vývojovou cestou k dokonalé jednotě lidstva, kde není žádných rozdílů. Narodili jsme se na planetě Zemi, abychom se učili duchovnosti skrze lásku. Naše planeta Země je živá bytost, která plní svou karmickou úlohu stejně jako my. My lidé žijeme na Zemi proto, abychom jí pomohli.

Bůh existuje. Nemusíme a nechceme to dokazovat. Pokoušet se o to, zdálo by se nám rouháním a bláznovstvím popírat ho. Bůh žije v našem svědomí, ve svědomí lidstva, ve světě, jenž nás obklopuje. Naše svědomí ho vzývá v nejslavnějších chvílích bolesti i radosti. Lidstvo mohlo změnit, zkazit, nikdy však potlačit jeho svaté jméno. Svět ho zjevuje řádem, soublasem, srovnalostí svých pohybů a svých zákonů.

G. Mazzini